

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010002
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1518010002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudkýň Mgr. Macely Kosovej a JUDr. Márie Szabóovej v trestnej veci proti obžalovanému Y. S., stíhanému pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/1/2018 z 09.11.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/1/2018 z 09.11.2020 vo výroku, ktorým podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu OS BA V 0T/60/2017 zo dňa 24.03.2017, právoplatnému toho istého dňa a vo vzťahu k rozsudku OS BA V sp. zn. 7T/50/2016 zo dňa 18.09.2019 v spojení s rozsudkom KS BA sp. zn. 3To/6/2020 zo dňa 07.04.2020, nakoľko pokladá tresty uložené skoršími rozhodnutiami na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

Y.i S., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Y. XX,
O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV
a ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 24.03.2017 sp. zn. 0T/60/2017, právoplatný dňa 24.03.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V ostatnej časti ostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný Y.v S. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 22.03.2017 v čase asi o 11.20 hod. v O. - V. na V. ulici č. X na parkovisku vedľa obytného domu pri tom ako bol prenasledovaný pri služobnom zákroku príslušníkmi PZ z nohavíc vytiahol a následne odhodil na zem plastové vrečko o rozmeroch približne 8x4 cm, v ktorom sa nachádzali dve plastové vrecká s obsahom neznámej bielej látky, pričom vykonaným kriminalisticko-expertíznym skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v Bratislave, odvetvie kriminalistická toxikológia, č.p.: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/3775, bolo zistené, prvé plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo biely jemne hrudkovitý materiál s hmotnosťou 187 mg a priemernou koncentráciou účinnej látky 75,7 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 142 mg absolútneho kokaínu, čo KEÚ PZ považuje za 5-14 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a druhé plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo biely jemne hrudkovitý materiál s hmotnosťou 755 mg a priemernou koncentráciou účinnej látky 77,9 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 588 mg absolútneho kokaínu, čo KEÚ PZ považuje za 20-59 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom kokaín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok,

Súd I. stupňa u obžalovaného Y. S. za uvedený zločin podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu OS BA V 0T/60/2017 zo dňa 24.03.2017, právoplatnému toho istého dňa a vo vzťahu k rozsudku OS BA V sp. zn. 7T/50/2016 zo dňa 18.09.2019 v spojení s rozsudkom KS BA sp. zn. 3To/6/2020 zo dňa 07.04.2020, nakoľko pokladal tresty uložené skoršími rozhodnutiami na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočné.

Proti tomuto rozsudku 10.11.2020, teda v zákonnej lehote (č.l. 205) podal odvolanie prokurátor a to v neprospech obžalovaného a smerujúceho proti výroku o treste, ktoré následne podaním doručeným prvostupňovému súdu písomne odôvodnil 08.12.2020 (č.l. 206) s tým, že s poukazom na podanú obžalobu z 28.12.2017 na obvineného Y. S. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe, vykonanie hlavného pojednávania a rozsudok prvostupňového súdu a vzhľadom na jeho odôvodnenie ohľadne upustenia od uloženia súhrnného trestu sa s uvedeným výrokom rozsudku o treste a spôsobe jeho výkonu a ani s jeho odôvodnením nestotožňuje. Primárne poukázal na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe a svoje konanie oľutoval, ktoré bolo súdom prijaté po súhlasnom stanovisku prokurátora a súd rozhodol, že vykoná iba dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste. Následne poukázal na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, keď súd oboznámil aktuálny odpis z registra trestov, z ktorého zistil, že obžalovaný Y. S. bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, z toho sa dvakrát na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/60/17 zo dňa 24.03. 2017, právoplatným toho istého dňa, bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky. Naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 7T/50/2016 zo dňa 18.09.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/6/2020 zo dňa 07.04.2020, pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20, 155 ods. 1, Tr. zák. a iné a bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/59/2013 zo dňa 01.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 3To/137/2013 zo dňa 17.12.2013 a rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/178/2011 zo dňa 15.03.2013, právoplatným toho istého dňa.

Rozsudok okresného súdu považuje prokurátor za nezákonný a neprimeraný (mierny) vo výroku o treste, nakoľko v danej veci neboli splnené zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 34, § 42 a § 44 Tr. zák. na upustenie od uloženia súhrnného trestu, pričom bolo aj nesprávne upustené od uloženia súhrnného trestu aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 7T/50/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.04.2020 sp.zn. 3To/6/2020, kde bol uložený trest odňatia slobody

vo výmere 6 rokov so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom ide o skutok zo dňa 10.09.2010. Argumentoval tým, že v danej veci prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu iba vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava 5 sp.zn. OT/60/17 z 24.03.2017, právoplatný toho istého dňa, kde obžalovaný bol odsúdený za skutok z 22.03.2017, pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, súčasne mu bol uložený trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky.

V tejto veci je obžalovaný trestne stíhaný za skutok zo dňa 22.03.2017 pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., s trestnou sadzbou vo výmere 3 až 10 rokov. V súčasnom štádiu konania, v prípade rozhodovania o uložení súhrnného trestu, by prevažovali u obžalovaného príťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov a písm. m), že bol už za trestný čin odsúdený, kde by tak bola trestná sadzba v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. v dolnej hranici zvýšená o jednu tretinu a trestná sadzba by po úprave bola od 5 rokov a 4 mesiacov až 10 rokov. Preto namietal, že súd mal uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 5 rokov a 4 mesiacov až do 10 rokov a preto nebola splnená podmienka, že skôr uložený trest je dostatočný vzhľadom na skôr uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Súd preto nepostupoval správne, nakoľko mal obžalovanému uložiť trest podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože v danom prípade bolo potrebné uložiť trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprisnejšie trestný. Súd uložil druh trestu, ktorý zákon pre daný trestný čin pripúšťa, nebol uložený v zákonom ustanovenej sadzbe a aj preto považuje za neakceptovateľný postup súdu podľa § 44 Tr. zák., teda upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Navrhol preto, aby Krajský súd v Bratislave s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci rozsudkom tak, že obžalovanému Y. S. uloží súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, súčasne mu uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky a súčasne aj zruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/60/2017 zo dňa 24.03.2017, právoplatného toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo odvolanie prokurátora zaslané na prípadné vyjadrenie obžalovanému a jeho obhajcovi, čo ku dňu konania odvolacieho súdu využil nielen pôvodne ustanovený obhajca, ale aj následne, na žiadosť obžalovaného novoustanovená obhajkyňa. Obaja sa zhodne v písomných vyjadreniach vyjadrili, že prvostupňový rozsudok považujú za vecne správny, s ktorým sa stotožňujú, že je riadne odôvodnený a v súlade so zákonom. Navrhli preto odvolanie prokurátora, ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa ešte uviedla, že z obsahu odvolania prokurátora nevyplýva akékoľvek odôvodnenie záveru prokurátora, s ktorým sa nie je možné stotožniť. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný sa mal žalovaného skutku dopustiť 22.03.2017, pričom vo vzťahu ku skutku, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/50/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 07.04.2020 sp. zn. 3To/6/2020, ktorého sa dopustil 10.09.2010, bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok dňa 18.09.2019, preto sú jednoznačne splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., t. j. že súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Podľa odvolania prokurátora prevažujú príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že obžalovaný mal spáchať viac trestných činov a § 37 písm. m), že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Je pravdou, že v minulosti už bol obžalovaný trestne stíhaný a aj odsúdený, avšak nedošlo v jeho prípade k naplneniu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko spáchal len jeden trestný čin. Keďže u neho prichádza do úvahy aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je preto vyrovnaný. Zdôraznila, že v predmetnej veci urobil obžalovaný vyhlásenie o vine a preto by v prípade obžalovaného prichádzalo do úvahy aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo podľa § 61a ods. 1 Tr. por., z dôvodu pandémie a z dôvodu, že obžalovaný sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, prostredníctvom video-konferenčného zariadenia, ktorého bol obžalovaný účastný. Prokurátorka krajskej prokuratúry v

konečnom návrhu poukázala na písomné odôvodnenie odvolania prokurátora s tým, že navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu a obžalovanému uložiť trest súhrnný v zmysle návrhu prokurátora. Obhajkyňa obžalovaného sa plne pridrжала písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora s tým, že má za to, že prvostupňový súd podrobne odôvodnil svoje úvahy, pokiaľ upúšťal od uloženia súhrnného trestu k dvom uvedeným odsúdeniam. Odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné a preto ho navrhla zamietnuť. Obžalovaný Y. S. sa plne pridrжал konečného návrhu obhajkyne, opätovne oľutoval spáchanie skutku, ku ktorému sa doznal a dodal, že má ročného syna, ktorého ešte nevidel.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, ktoré práve v danej veci boli zistené.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ ide o výrok o vine a právnom posúdení konania obžalovaného prvostupňového rozsudku, senát krajského súdu s poukazom na jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní konštatuje, že dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku. Okresný súd správne a v súlade so zákonom, na základe vyhlásenia o vine, uznal obžalovaného Y. S. vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe uvedom zhodne v podanej obžalobe.

V tomto smere odvolací súd upozorňuje, že zrejmu nesprávnou opisovou prácou spisovej kancelárie v písomnom vyhotovení rozsudku došlo k nesprávne uvedenému vyššie uvedenému zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., hoci správne malo byť uvedené ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. tak, ako bolo na hlavnom pojednávaní vyhlásené.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. por. každý rozsudok treba vyhotoviť písomne. Vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený.

Podľa § 174 ods. 1 Tr. por. predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť písárske chyby a iné zrejme nesprávnosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku a v jeho rovnopisoch, tak, aby vyhotovenie bolo v úplnej zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený. Opravu môže nariadiť aj súd vyššieho stupňa.

V prejednávanej trestnej veci obžalovaný Y. S. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby, ktorý súčasne veľmi oľutoval a po zákonom poučení odpovedal kladne na otázky položené mu súdom v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vyhlásil, že dokazovanie ku skutkovým okolnostiam nevykoná.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Y. S. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 09.11.2020 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd, nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným Y. S. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny. Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaný ani nebol oprávnený na podanie odvolania.

Napokon odvolaním prokurátora bol napadnutý len výrok o treste, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie výroku o treste, v danom prípade upustení od uloženia súhrnného trestu napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom pri upustení od uloženia súhrnného trestu bol porušený zákon tak, ako správne namietal prokurátor v podanom odvolaní.

Okresný súd svoj postup pri upustení od uloženia súhrnného trestu odôvodnil tým, že u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/60/2017 zo dňa 24.03.2017, právoplatným toho istého dňa a k rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/50/2016 zo dňa 18.09.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/6/2020 zo dňa 07.04.2020. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/60/17 zo dňa 24.03.2017, právoplatným toho istého dňa, bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/50/2016 zo dňa 18.09.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/6/2020 zo dňa 07.04.2020 bol uznaný vinným pre zločin podľa § 20, 155 ods. 1, Tr. zák. a iné a bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/59/2013 zo dňa 01.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/137/2013 zo dňa 17.12.2013 a rozsudku Okresného

súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/178/2011 zo dňa 15.03.2013, právoplatným toho istého dňa. Uloženie súhrnného trestu prichádzalo u obžalovaného do úvahy k obom vyššie citovaným rozhodnutiam, nakoľko skutku v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/50/2016 sa obžalovaný dopustil dňa 10.09.2010, teda pred právoplatným rozhodnutím trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/60/2017 zo dňa 24.03.2017, právoplatným toho istého dňa.

Pochybil prvostupňový súd keď súbeh trestnej činnosti obžalovaného posúdil aj k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 7T/50/2016 z 18.09.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/6/2020 zo 07.04.2020 tak, ako správne namietal prokurátor.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Súhrnný trest sa teda ukladá v prípade viacčinného súbehu a to len vtedy, ak sa ukladá trest za časť retrospektívne sa zbiehajúcej trestnej činnosti, ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda takto postupuje, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, ktorý musí byť právoplatný. Súhrnný trest tak vlastne nahrádza trest úhrnný, ktorý by súd ukladal, ak by o všetkých trestných činoch rozhodol v spoločnom konaní.

Odvolací súd opakovane uvádza, že o viacčinný súbeh trestných činov ide z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za, ktorý už bol odsúdený). Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Pri súhrnnom treste musí byť páchatel' v rovnakej situácii, ako v prípade úhrnného trestu, t. j. akoby sa o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Súhrnný trest možno uložiť len vtedy, ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zjednocovacie stanovisko NS SR 59/2018: „Časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a; taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému. Pri pokračovanom trestnom čine, ak konanie páchatel'a pri niektorom z čiastkových útokov tohto činu časovo prekročí moment uvedený v predchádzajúcej vete, pokračovací trestný čin je spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Na účinok uvedený v predchádzajúcom odseku nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin.“

Podľa § 353 ods. 8 Tr. por. trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, že prvostupňový súd správne zistil, že stíhanej predmetnej trestnej činnosti sa obžalovaný Y. S. dopustil skôr, ako bol vyhlásený iný odsudzujúci rozsudok, ktorý nadobudol aj právoplatnosť. V danom prípade išlo o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/60/2017 zo dňa 24.03.2017, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol obžalovaný Y. S. uznaný vinným a odsúdený za skutok zo dňa 22.03.2017 (11:00 hod.), pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, súčasne mu bol uložený trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky. Tento trestný rozkaz bol obžalovanému doručený 24.03.2017, ktorým účinkom nastal aj dátum vyhlásenia rozsudku v zmysle § 353 ods. 8 Tr. por. V teraz prejednávanej veci obžalovaný skutok spáchal taktiež 22.03.2017 (o 11:20 hod.), takže v oboch konaniach išlo o viacčinný súbeh trestnej činnosti, za ktorú v prípade jedného konania by sa ukladal úhrnný trest.

Pochybil prvostupňový súd, keď posudzoval súbeh trestnej činnosti aj k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/50/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.04.2020 sp. zn. 3To/6/2020, nakoľko išlo o odsúdenie za skutok z 10.09.2010, právne posúdený ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1. Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu za to uložený podľa § 42 ods. a § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, za súčasného zrušenia vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/59/2013 zo dňa 01.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/137/2013 zo dňa 17.12.2013 a rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/178/2011 zo dňa 15.03.2013, právoplatným toho istého dňa. V tomto prípade išlo o skutok z 10.09.2010, pričom prvým odsudzujúcim rozsudkom bolo odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/178/2011 z 15.03.2013. Na základe uvedeného o súbeh trestnej činnosti k vyššie uvedenému odsúdeniu nemohlo dôjsť, nakoľko ho predeloval iný predchádzajúci odsudzujúci rozsudok. Odvolací súd opakovane uvádza, že časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a, pričom na uvedený účinok nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin.

V prejednávanom prípade preto súbeh trestnej činnosti sa vzťahoval len za skutky z 22.03.2017 a teda ukládanie súhrnného trestu len k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/60/2017 zo dňa 24.03.2017, ktorým bol obžalovanému ukladaný vyššie uvedený trojmesačný nepodmienečný trest odňatia slobody za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je možné ukladať trest odňatia slobody až na jeden rok. Za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., zákonodarca umožňuje uloženie trestu odňatia slobody trestnou sadzbou od troch do desať rokov.

Východisko pre ukládanie súhrnného trestu obžalovanému predstavovala trestná sadzba za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., nakoľko najprísnejším trestným činom zo zbierajúcej trestnej činnosti, ku ktorej bolo potrebné ukladať súhrnný trest. Keďže prvostupňový súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., s ohľadom aj na vyššie uvedené pochybenie, konal tak v rozpore so zákonom, nakoľko nebolo možné u obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 36 písm. l) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

Podľa § 37 písm. m) Tr. zák. je priťažujúcou okolnosťou, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>> alebo <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest súd ukladá, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <[aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101)>.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. ustanovenie odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %252349'&ucin-k-dni='30.12.9999'>(podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák.) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20180101.html>> alebo 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20180101.html>>, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

V ustanovení § 34 ods. 6 Tr. zák. je stanovené, že tresty uvedené v § 32 <javascript:%20fZzSRInternal('30279',%20'3960978',%20'3960978',%20'4777092',%20'4777105',%20'0')> možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. Súčasne stanovil, že ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Obžalovaný spáchal uvedený zločin (22.03.2017) skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené iné odsudzujúce rozhodnutie za iný jeho prečin a to v danom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. OT/60/2017 zo dňa 24.03.2017 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pričom mu bol právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 289 ods.1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 3 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne mu bol uložený trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Vzhľadom na dátum spáchania teraz prejednávaného skutku a vyššie uvedený dátum doručenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V obžalovanému vo vyššie uvedenej veci, je potrebné konštatovať, že ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pri ktorej bolo treba ukladať obžalovanému Y. S. súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na zásady pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. V danom prípade najprísnejšie trestným je zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., pri ktorom zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 3 do 10 rokov.

Pri ukladaní súhrnného trestu odvolací súd preto dôsledne zvažoval všetky vyššie uvedené hľadiská pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom opätovne zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/-o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák., pričom zistil u neho jednu poľahčujúcu podľa § 36 písm. l) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Obžalovaný bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný. Z hľadiska súdnej trestnej činnosti, momentu jej spáchania je potrebné uviesť, že na prvé dve odsúdenia v odpise registra trestov (1./ trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V z 05.10.2010 sp. zn. 2T/146/2010 a 2./ rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/156/2012 zo 16.11.2012) sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V poradí tretie, piate a deviate odsúdenia - 3./ rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/178/2011 zo dňa 15.03.2013 za trestný čin podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., 5./ rozsudkom Okresného súdu Bratislava

V, sp. zn. 5T/59/2013 zo dňa 01.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/137/2013 zo dňa 17.12.2013 za trestné činy podľa § 156 ods. 2 písm. a/, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a 9./ rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 7T/50/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 07.04.2020 sp. zn. 3To/6/2020 za zločin podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ide o vyššie uvedené odsúdenia konečným súhrnným šesť ročným trestom odňatia slobody. V poradí 4./ rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 2T/2/12 zo 07.06.2013 za prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/156/2012 zo 16.11.2012 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/178/2011 zo dňa 15.03.2013. V poradí 6./ odsúdením je trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava 1 z 13.04.2015 sp. zn. 1T/17/2015, právoplatný 06.05.2015, pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák. na trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol obžalovaný podmiennečne prepustený 01.07.2015 Okresným súdom Bratislava 1, sp. zn. 2Pp/50/2015 so skúšobnou dobou na 1 rok, pričom sa osvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia 11.04.2015. 7./ odsúdením je trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava 5 z 24.03.2017 sp. zn. 0T/60/2017 pre prečin podľa § 289 ods. 2 Tr.zák., ku ktorému sa v teraz prejednávanej veci ukladal súhrnný trest. 8./ odsúdením je zahraničné rozhodnutie z Maďarskej republiky, v Mosonmagyaróvári z 12.03.2018 sp. zn. B.238/2017/30 na trest odňatia slobody 1 rok s podmiennečným odkladom jeho výkonu na 3 roky.

K odôvodneniu odvolania prokurátora, ktorým sa domáhal aj priznania obžalovanému priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že sa dopustil viacerých skutkov a tým aj prevahe priťažujúcich okolností a následne postupovať podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., kedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v žiadnom prípade nebolo možné obžalovanému priznať ako priťažujúcu okolnosť § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov, nakoľko táto okolnosť už bola zohľadnená pri ukladaní súhrnného trestu a tak by bolo dva krát prihliadnuté na tú istú okolnosť. Spáchanie druhého (a viac) trestného činu, ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. sa totiž nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 od. 2 Tr. zák. Spáchanie druhého trestného činu popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2, resp. § 42 ods. 1 Tr. zák.). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom k uvedenému, pri nerozhodnom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, teda podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., následne bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. teda upraviť trestnú sadzbu aplikáciou tzv. asperačnej zásady a zákonným postupom zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. V tejto súvislosti je však potrebné pritom uviesť, že Nálezom ÚS SR publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Z vyššie citovaného výroku nálezu Ústavného súdu SR jednoznačne vyplýva, že citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Tr. zák. je nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť. Vzhľadom k tomu vyššie citované zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ už nie je platné ustanovenie. Preto ukládanie trestu nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody neprichádzalo do úvahy.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že práve vzhľadom na okolnosti prípadu a aj pomery obžalovaného, okresným súdom upustenie od uloženia súhrnného trestu bolo v rozpore so zákonom a preto ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 3 rokov, ktorý v zmysle zákona musel byť nepodmienečný aj s ohľadom na okolnosť, že obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia odsúdenie v Maďarskej republike (§ 49 ods. 2 Tr. zák.).

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti je potrebné uloženie trestu odňatia slobody, v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby za najprísnejší trestný čin a to v trvaní 3 rokov, ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality. Senát krajského súdu dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionality trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Keďže zrušením výroku o treste bolo potrebné zrušiť aj výrok o spôsobe jeho výkonu, v súlade so zákonom bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zodpovedajúci § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Rovnako bolo potrebné uložiť obžalovanému Y. S. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere troch rokov, vzhľadom na jeho uloženie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. OT/60/2017 zo dňa 24.03.2017.

Rovnako tak bolo potrebné podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušiť aj výrok o treste uloženom obžalovanému, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zostal nedotknutý.

Na základe vyššie uvedených úvah a na základe odvolania prokurátora, odvolací súd rozhodol spôsobom vyplývajúcim z výrokovkej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal krajský súd dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.